

Сукном зеленим стіл накритий,
Папери, книги на столі,
І між свічками сумовитий
Христос, розп'ятий на хресті.

В кріслах засіли крилошани
І цензор Венедикт також.
«Шашкевич! Вшак то ви, мосьпане,
„Русалку“ видали?.. Ну що ж?»

«Я книжку склав», — упало слово
Спокійне, тихе, мов святе.
Так в хопті іноді чудова
Пахуча квітка зацвіте.

«„Русалка“ вийшла у Будимі,
Щоб оминути нашу власть.
Такі діла недопустимі.
Який одвіт господин дасть?»

«Один одвіт я тільки маю:
Се справи рідної любов.
За тебе, мій коханий краю,
Готовий я пролити кров.

Я вірю, рідна наша мово,
Що твоя сила воскресне,
Що ти розвинешся чудово.
Коли се гріх — судіть мене!»

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Для ідеї»](#)

«*Русалка вийшла у Будимі*» — йдеться про альманах «Русалка Дністровая», виданий М. Шашкевичем, Я. Головацьким, І. Вагилевичем у Будимі (Будапешті). Книга була заборонена львівською цензурою. Більша частина тиражу, надісланого до Львова, була заарештована (заборона була знята тільки після 1848 р.). Видавці зазнали переслідувань. У львівських архівах збереглися протоколи допитів (опубліковані в журналі «Зоря», Львів, 1888, № 1), на основі яких у вірші Б. Лепкого описана сцена суду над Шашкевичем.